

Đi, cái gì cũng phải có nguyên nhân mới có kết quả, tội đốt vàng mối cũng vậy.

Đến kinh Dịch nhà Nho, chúng ta thấy rằng: tội chôn người chết của người Trung Hoa và đi thăm người chết, mới khi có người chết thì đem chôn, không quan không vấn, đi cũng không khánh phụng mới gì cả. Đến đời vua Hoàng đế (267 tr. TL) cho rằng: con cháu đi với ông bà, cha mẹ trong việc mai táng cũng như thế là thiêu đốt nên phẫn, mới sai ông Xích Xương sáng chế ra quan, quách để chôn cất. Trải qua đời Hoàng đế, đến đời Đường Ngu, tội chôn cất người chết cũng có thế.

Nhà Ngu là nhà H (2205 tr. TL), người Trung Hoa mới bắt đầu dùng đất sét nặn làm mâm bát, dùng tre gỗ làm nhạc khí, như chuông khánh, đàn sáo v.v... để chôn theo người chết. Các đồ vật đó được gọi là minh khí, hoặc gọi là quý khí, tội là người đi với đem chôn theo cho thấy họ người chết dùng âm phủ, là nhạc để với người chết bắt đầu có tội đi. Đã chế ra để dùng cho người chết, tất nhiên phải có kẻ hủu họ người chết, thế là người ta lại chế ra người bù nhìn bằng gỗ đem chôn theo người chết. Đến đời nhà Ân (1765 tr.TL), lại không dùng mâm bát đất và nhạc khí bằng tre gỗ để chôn theo người chết nữa, họ dùng toàn đồ thối chôn theo.

Đến đời nhà Chu (1122 tr.TL), người Trung Hoa đã bắt đầu văn minh hơn; cũng nhiên là nhạc để với người chết cũng được ăn nháp mà tiến bộ, người chết đi với người chết, đã được người sống phân ra giai cấp sang, hèn trong việc thối hiên là nghi chôn cất. Tội vua cho đến các quan lớn khi chết đi, sẽ được dùng cỗ đồ vật đi theo là nhà H, đồ vật thối theo là nhà Ân để chôn theo các vua chúa đã chết; còn tội hủu sĩ phu tội bình dân, khi chết chế được chôn theo đồ chết mới thì đi thôi. Nếu người hèn hạ nào mà dùng là nghi ngang với người sang, tội là khố c phạm tội "tiếm lễ".

Không như người thối, đã man nhối, đồ ác nhối là người ta còn bắt ra nhối "tuấn táng"; nghĩa là khi các vua và các quan lớn chết đi, tội với con đến bộ hạ của các vua, các quan lớn, để yêu quý của người chết khi còn sống, sẽ phải đem chôn sống để làm đồ dùng khi đã chết. Sách T Truyn chép: "Đời vua Văn Công thối sáu, vua Trn M c Công tên là Hi u Nhân chết, ba anh em họ T Xa là Y m T c, Trng Hành và Châm H để u bộ chôn sống theo M c Công. Người

trong nßc tß lòng thßng tißc ba anh em hß Tß Xa là ngßi hißn đßc, mßi làm ra thß Hoàng Dißu đß tß ý than vãn, mßa mai. Trong thß đßi ý nói: Ba anh em hß Tß xa đßu là nhßng ngßi hißn đßc gßp trăm nghìn ngßi khác, trßi đßt ßi! Sao nß đem chôn sßng đß đi theo ngßi đã tßn sß là Mßc Công. Nßu ba trăm ngßi nhß chúng tôi này đßc chßt theo Mßc Công đß thß mßnh cho ba ngßi hißn đßc ßy, chúng tôi rßt vui lòng mà chßt thay".

Vß sau ngßi ta cũng bißt đem ngßi sßng chôn theo vßi ngßi chßt là vô nhân đßo, mßi chß ra ngßi cß Sô Linh, sau vì ngßi cß không đßc mß thußt, ngßi ta lßi dùng đß gß "Mßc ngßu" nhß trßc. Sách Trang Tß chép: "Vua Mßc vßng nhà Chu (1001 tr. TL) có ngßi tên là Yßn Sß chß ra ngßi cß đß chôn theo ngßi chßt. Đßc Khßng Tß đßc đßn chuyßn này lißn than rßng: Kß nào sinh ra tßc chôn ngßi gß theo vßi ngßi chßt là bßt nhân. Thßy Mßnh Tß cũng đau bußn vßi tßc hình nhân thß mßnh mà nguyßn mßt câu rßng: Kß nào dùng ngßi bù nhìn là tuyßt tß".Đßn thßi nhà Hán, gißi trí thßc Nho hßc cßm đßng vßi lßi tuyßt tß thßng thißt cßa ngài Khßng, Mßnh trong tßc lßi dùng ngßi sßng chôn theo vßi ngßi chßt, mßi bß tßc lßi "tußn táng", không dùng ngßi sßng chôn theo vßi ngßi chßt nßa, nhßng lßi làm ra nhà mß đß cho vß, con, tôi, tß ngßi đã chßt ra đß ßp mß. Còn các thßc đß ăn mßc... cßa ngßi chßt kia, khi còn sßng dùng nhßng thßgì, khi chßt cũng đem chôn theo hßt. Ngôi nhà mß kia mußn cho thêm oai vß, ngßi ta lßi đßc phßng đá, voi, ngßa đá đß bài trí chung quang phßn mß.

Tß đßi Hán Hoa đßn năm Nguyên Hßng nguyên niên (105), ông Thái Lĩnh bßt đßu lßy cß cây dó và vßi rách, lßi rách đem chß ra gißy. Đã có gißy, ông Vßng Dß lißn chß ra vàng bßc, qußn áo v.v... đßu bßng đß gißy đß cúng rßi đßt đi đß thay thß cho vàng bßc và đß dùng thßt trong khi tang ma, tß lß. Sách Thông Giám cßng ngß mßc chép: "Vßi vua Huyßn Tôn mê thußt quß thßn mßi dùng ông Vßng Dß làm quan Thái thßng bác sß đß coi vißc chß vàng mã dùng trong khi nhà vua có tß lß. Chúng ta có thß lißt Vßng Dß vào hàng thßy tß nghß vàng mã đßc".

Trong Phßt giáo, đßc Phßt Thích Ca không hß dßy đßt vàng mã đß cúng gia tiên. Thß thì tßi sao ngày rßm tháng Bßy là ngày lß trßng thß cßa Phßt giáo, mà mßt sß tín đß nhà Phßt đßt rßt nhißu vàng mã đß kính bißu gia tiên?

Nguyên nhân đßt vàng mã vào ngày rßm tháng Bßy là thß này: Vào thßi vua Đßt Tôn nhà Đßng (762) bên Trung Hoa, nhßm lúc Phßt giáo cßc thßnh, mßt vß sß tên là Đßo Tßng mußn cho dân chúng theo Phßt giáo, bèn lßi dßng tßc đßt vàng mã cßa ngßi dân, vào tàu vßi nhà vua rßng: rßm tháng Bßy là ngày cßa Diêm Vßng ß âm phß xét tßi phúc thăng trßm, nhà vua nên thông sßc cho thiên hß, trong vißc lß cúng gia tiên vào ngày rßm tháng bßy nên đßt nhißu vàng mã đß cúng bißu các vong nhân dùng.

Vua Đ t Tôn đ ng mu n đ c lòng dân nên r t h p ý v i l i tâu c a Đ o Tăng, li n h chi u cho thiên h . Th là nhân dân Trung Hoa l i đ c đ p thi nhau đ t vàng mã vào ngày r m tháng B y đ kính bi u gia tiên. Nh ng ch ng bao lâu l i b gi i Tăng sĩ Ph t giáo công kích bài tr , vì cho r ng vi c đ t vàng mã vào ngày l tr ng c a Ph t giáo đã làm cho cái l ngày 15/7 không còn có chính nghĩa n a. Ph n l n dân chúng Trung Hoa h i đó đã t nh ng , cùng nhau b t c đ t vàng mã, làm cho các nhà chuyên sinh s ng v ngh ngh p vàng mã g n nh b th t nghi p, nh t là ng i V ng Luân, dòng dõi c a V ng Dũ, đã b a đ t ch ra đ vàng mã.

Th t nghi p, V ng Luân m i bàn cùng v i các b n đ ng nghi p âm m u ph c h ng l i ngh nghi p hàng mã. M t ng i gi cách m m y hôm, r i tin ch t đ c loan ra, còn cái xác gi ch t kia l p t c đ c khâm li m vào quan tài, đã có l h ng và s n sàng th c ăn, n c u ng. Đ ng khi xóm làng đ n thăm vi ng đông đúc, V ng Luân v i gia nhân và h hàng c a ông, đem c hàng ngàn th đ mã trong đó có c hình nhân th m nh ra cúng ng i ch t. H bày đàn cúng các quan thiên ph , đ a ph và nhân ph . "Chà! Chà! Phép qu th n m u nhi m quá nh ! Thiêng liêng quá nh !" - khi m i ng i đ ng suýt xoa kh n kh a, b ng trăm nghìn m t nh m t, trông th y hai năm rõ m i, c quan tài rung đ ng lên.

B y gi , V ng Luân đã đ ng s n bên quan tài. Chàng gi cách ch t kia cũng lò dò ng i đ y, gi v lù dù, trông tr c, trông sau, m i b c t quan tài ra, v i m t đi u b nh ng i ch t đi s ng l i, r i thu t l i chuy n v i công chúng r ng: "Các th n thánh trong tam, t ph v a nh n đ c hình nhân th m nh cho tôi, v i ti n b c và đ mã, nên m i tha cho ba h n b y v ía c a tôi đ c ph c sinh v nhân th ". Công chúng lúc đó ai cũng t ng th t, cho r ng hình nhân có th th m nh đ c và thành th n trong tam, t ph cùng ăn l đ mã, tăng phúc, gi m t i và cho tăng thêm tu i th . T đ y các ngh hàng mã l i đ c ph c h ng m t cách nhanh chóng vì không nh ng linh h n các gia tiên dùng vàng mã, mà đ n c thiên, đ a, qu , th n trong tam, t ph cũng tiêu dùng đ , thì nhiên là vàng mã ph i đ t hàng. Chuy n này còn chép rõ ràng í sách Tr c Ngôn C nh Giáo.

Nh th , chúng ta nên th ng th ng nhìn nh n r ng: "B a đ t ra t c mê tín, đ đoan, làm hình nhân th m ng vào l tam, t ph đ đ u đ c mê tín đ n ngày nay là b t đ u t ng i V ng Luân. Ng i Trung Hoa đã b cái b mê tín vàng mã do V ng Luân đ u đ c đ n nay đã đ c 1847 năm (1052-1952). Dân t c Vi t Nam chúng ta mê tín cũng ch ng kém th , nh ng vì tr c đây, chúng ta b h đô h h n 1.000 năm. Phong t c c a ng i h nh th nào, ng i mình cũng đ p theo đúng khuôn kh nh v y, b t lu n hay, đ , ph i, trái, tà, chính. Đó là do cái tính c u th , ph h a c a ng i mình.

N u chúng ta đã th a nh n tinh th n c a dân t c Vi t Nam đ u nh Ph t giáo và Nho giáo đào

t o nên, v y thì xin h i gi i trí th c Vi t Nam: hi n t i có ai tìm th y Ph t giáo và Nho giáo d y v thuy t đ t vàng mũ kinh sách nào? N u không tìm th y t c đ t vàng mũ do Ph t giáo hay Nho giáo truy n d y, m t l n tôi xin thi t tha yêu c u ng i Vi t Nam ta b t c vàng mũ đi, và khuyên m i ng i cùng b t c y. Chúng ta cùng nhau tri t đ bài tr mê tín đ t vàng mũ, quy t nhiên gi a dân t c Vi t Nam này đ dành cho chúng ta viên thành m t công nghi p ki n qu c v y.